

SENTÈNCIA 98-40 DEL 21 DE SETEMBRE DE 1998

PROCÉS ADMINISTRATIU. TERMINI DEL RECURS ADMINISTRATIU.
Conseqüència de l'expiració del recurs d'anul·lació contra un reglament.- La
demanda s'ha de rebutjar.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. Josep R.C. va interposar en data 21 d'abril de 1997, recurs contra l'apartat 02 del títol 08 de l'Ordinació general d'urbanisme i construcció de la parròquia d'Ordino de 24 de juliol de 1991, declarant "zona rústica no edificable tota zona grafiada com a tal i en color negre en els plànols a escala 1/1000 del M.I. Govern i dipositats en les oficines tècniques de l'Hble. Comú d'Ordino".

2.- En la sentència de 10 de març de 1998, el Tribunal de Batlles ha desestimant la demanda interposada pel Sr. Josep R.C. pel motiu que l'acció de petició de nul·litat ha estat formulada extemporàniament.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 11 de maig de 1998, el Sr. Josep R.C. manifesta principalment:

-que l'Ordinació general d'urbanisme i construcció del Comú d'Ordino de 24 de Juliol de 1991 és nul·la de ple dret ja que aquesta ordenació afecta únicament al Sr. Josep R.C. i limita el seu dret de propietat, no havent-se notificat mai directament al mateix tal restricció;

-que es produeix una limitació de manera subjectiva, arbitrària, irregular i inconstitucional arribant-se a estar davant una autèntica mesura confiscadora sense el degut i almenys preceptiu coneixement de l'afectat;

-que si existeix il·legalitat aquesta és permanent i inherent a l'acte.

4.- En la seva contesta de data 2 de Juny de 1998, el Comú d'Ordino manifesta principalment:

-que l'ordinació general d'urbanisme i construcció constitueix una norma reglamentària i per tant, procedia la seva "publicació" i no la "notificació personal";

-que en el cas que ens ocupa és l'interès públic, l'interès general el que motiva les limitacions que conté l'ordinació general d'urbanisme i construcció, perquè es millora la qualitat de vida dels ciutadans.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'Ordinació general d'urbanisme i construcció del Comú d'Ordino de maig de 1991 és incontestablement una norma de naturalesa reglamentària. Aquesta norma ha esdevingut per tant executòria per la seva publicació (article 45 del Codi de l'administració), que consta al B.O.P.A. del 24 de juliol de 1991 (aquesta manera de publicació és conforme a les disposicions de l'article 46 del Codi de l'administració) En aquest cas les condicions de publicació s'han aplicat correctament.

Cal remarcar que aquest acte no es pot considerar com nul de ple dret; en efecte no entra dins de cap dels casos de nul·litat de ple dret que estan previstos a l'article 48 del Codi de l'administració. Aquesta nul·litat eventual només la pot constatar un tribunal, després d'un recurs exercit dins les condicions previstes pel Codi de l'administració i per la Llei de la jurisdicció administrativa.

Ara bé, el termini del recurs administratiu previst per l'article 124 del Codi de l'administració és de 13 dies.

Tercer.- En aquest cas, el recurs administratiu es va presentar el 13 de febrer de 1997, és a dir mes enllà de l'expiració del termini del recurs.

Cal remarcar que la llei no fa cap distinció entre els actes reglamentaris i els actes no reglamentaris pel que concerneix als terminis del recurs.

Des d'aquest punt de vista, cal distingir entre els recursos d'anul·lació i els casos on l'excepció d'il·legalitat es pot invocar. Després de l'expiració del termini del recurs, el jutge no té la possibilitat d'anul·lar l'acte, per tal d'assegurar la seguretat de les relacions jurídiques i la salvaguarda dels drets adquirits. Aquesta

regla no significa tanmateix que un reglament que és il·legal al principi esdevingui legal. Per consegüent, els jutges admeten que la il·legalitat d'un acte reglamentari esdevingut definitiu es pot invocar sempre si es presenta l'ocasió d'un recurs contra mesures individuals preses en base al mateix. En aquestes situacions, el reglament resta teòricament en vigor però la seva aplicació efectiva pot paralitzar-se per la via de l'excepció d'il·legalitat.

Però, de tota manera, l'aplicació de l'excepció d'il·legalitat suposa que el jutge estigui coneixent d'un recurs presentat dins els terminis legals, contra un acte individual pres en aplicació del reglament.

En aquest cas, el Sr. R.C. ha presentat un recurs d'anul·lació contra el reglament i no contra un acte individual d'aplicació.

En conseqüència, com indica molt justament la sentència del Batlle, la demanda s'ha de rebutjar, "sense perjudici de les accions futures que en dret escaiguin".

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Josep R.C.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.